

عنوان مقاله:

شاخص های معماری پایدار در اقلیم گرم و خشک ایران

محل انتشار:

سومین کنگره علمی پژوهشی افق های نوین در حوزه مهندسی عمران، معماری، فرهنگ و مدیریت شهری ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حسین محق - عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشان

زهرا نادری - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشان

خلاصه مقاله:

معماری پایدار دارای مفاهیم عمیقی است که پیوند دهنده ی انسان، طبیعت و معماری است و در پی راه حلی جامع برای ملاحظات محیطی و در عین حال برای به دست آوردن سطح کیفی زندگی در ارزشهای فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و آسایشی میباشد. از آنجا که خانه های سنتی ایرانی نمود کامل همآوایی محیط و انسان می باشند، با نگاهی به آن میتوان دریافت که معماران ایرانی چگونه به این مفاهیم دست یافته اند. خانه های مناطق گرم و خشک پایین تر از کوچه با حیاطبوسیع و گودال باغچه از دو بخش اندرونی و بیرونی با فضاهای متعدد تشکیل شده است که می توان عملکرد فضاهای آن راتحت تأثیر اقلیم منطقه و مصالح کاربردی آن دانست. در این مقاله پس از بررسی اصول پدید آورنده ی پایداری در معماری، چگونگی ظهور این اصول را در عناصر معماری این خانه ها بیان کرده ایم. با بازخوانی این اصول، می توان به ارتقاء کیفیت معماری امروزی کمک نمود. روش گردآوری اطلاعات کتابخانه ای و میدانی می باشد.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، معماری ایرانی، بوم آورد، گودال باغچه، اقلیم گرم و خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520203>

